

frem, tog han dem fra neden, saa lagde han dem ned og lagde nogle af dem op igen, saaledes at jeg til sidst maatte have hele min Agtpaaagivenhed behov for at finde det Øjeblik, hvor nu altsaa Kunsten skulde foretages. Det vilde jeg gerne have Tid til at gaa lidt nærmere ind paa, men denne Tid vil jeg foretrække at vælge ved tredie Behandling af Sagen. Jeg vil kun her i Dag sige til den højtærede Minister, at hans finansielle Beregning vil jeg ikke godkende. Hvad derimod angaar hans Fordring om, at direkte og indirekte Beskatning til Staten skal staa i dette bestemte Forhold til hinanden, maa jeg sige, at det er jo hans personlige Opfattelse, hans Mening om, hvorledes Skatterne skulle fordeles, og jeg kan dertil kun sige, at man kan have en anden Mening i den Retning.

Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa de Bemærkninger, det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) fremsatte. Jeg gør kun opmærksom paa, at alle de Tal, som jeg har fremført, bero paa officielle Opgivelser fra Statistisk Bureau, og de ere alle gengivne af den højtærede Minister i det andet Ting som paalidelige, saa vi kunne gaa efter dem. Naar det ærede kongevalgte Medlem vil gøre andre Tal gældende fra Kilder, jeg ikke kender, maa jeg dertil sige, at jeg giver ham ganske Ret i, at det er en overordentlig vanskelig Sag at drage Slutninger fra andre Lande til vore hjemlige Forhold. Det gentog det højtærede Medlem, men dog endte han med atter paa et beslægtet Omraade at trække helt nye Tal frem fra Udlandet. Der har været Enighed paa dette Omraade om alle Lande undtagen om England. For Englands Vedkommende vare Tallene urigtige, fordi man ikke havde lagt Mærke til, at de skrev sig fra det Aar, da Skatterne ikke eller kun delvis blev opkrævede under den store Konflikt mellem Overhuset og Underhuset, men senere ere de rigtige Tal tilvejebragte. Imidlertid viser det sig, at der paa det engelske Budget, hvad ingen har fremhævet, findes en stor Udgiftspost paa 10—12 Mill. Lstr. som Udbetaling til de engelske Kommuner. Mod Indtægtsskatten i Budgettet staar der i England en saadan Udgiftspost svarende til vort Tilskud paa 1,500,000 Kr. Det maa der tages Hensyn til. — Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Sammenligning med udenlandske Forhold. Jeg mener, at en Sammenligning med udenlandske Skatteforhold er ret ufrugtbar, naar man

gaar udover vore nærmeste Nabolande. Men i hvert Fald maa man sammenligne baade Statsskatter og Kommuneskatter. Og her er altsaa den store Modsætning mellem den højtærede Minister og vort Parti, nemlig den, at vi have betragtet og vedblivende ønske at betragte Statsformue- og Indtægtsskatten som en Reserveskat, som noget, man ikke skal ty til, naar det ikke er absolut nødvendigt, medens den højtærede Minister er af den Mening, at vi i Opgangstider, som han selv siger, skulle tage den sidste Krone ved Formue- og Indtægtsskatten til Staten, saa at der efter den højtærede Ministers Udtalelser ikke er noget som helst at tage den Dag, da vi virkelig komme i det Tilfælde, at vi ikke vide, hvor vi skulle faa Penge fra. Det er Modsætningen imellem os. Det er her ikke Spørgsmaalet om Fordelingen mellem direkte og indirekte Skat, men det er Spørgsmaalet om Brug eller Misbrug af Statens Adgang til ved Siden af Kommunerne at ligne personlig Skat her i Landet.

Med Hensyn til den Beregning, som den højtærede Minister opstillede, vilde jeg meget vel allerede i Dag være i Stand til at fremsætte mine Modbemærkninger, men jeg tror, som sagt, det vil være bedre og mere passende, at det sker ved dette Forslags tredie Behandling. De af den højtærede Minister nævnte Tal bekræfte det, vi have nævnt i Betænkningen, at der paa de af os nævnte Poster i det kommende Statsregnskab vil vise sig en Fremgang, som svarer til 4 Mill. Kr. udover, hvad der findes paa den nylig vedtagne Finanslov for 1912—13. Den højtærede Minister nævnedes nemlig de 3 Mill. Kr. og føjede samtidig til, at Arveafgiften, hvad der ogsaa blev oplyst af den ærede sidste Taler, alene for 3 Kvartaler i det foregaaende Aar har indbragt mere, end den var budgetteret til for hele det næste Aar. Da det nu er over 3 Mill. Kr., den har indbragt i 3 Kvartaler, er det neppe uberegtiget at regne, at den vil indbringe 1 Mill. Kr. ogsaa i det fjerde Kvartal, og saa komme vi op til de 4 Mill. Kr. — Men der er ikke medregnet forskellige andre Indtægter. Der er navnlig slet ikke oplyst noget om de andre direkte Skatter. Muligvis den højtærede Minister paa Mandag vil være i Stand til at oplyse, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til den personlige Skat til Staten og Ejendomsskylden m. m., og hvad de have indbragt i det forløbne Finansaar. De pleje jo ogsaa at være i